

Sygn. akt VII K 143/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy – w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Jolanta Korkus

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Agnieszka Chojnacka

w obecności Prokuratora Rafała Matusiaka

po rozpoznaniu w dniach 18.07.2016 r., 7.10.2016 r., 9.01.2017 r. sprawy **R. S.**, syna J. i Z. z domu W., urodzonego (...) w R.

oskarżonego o to, że:

w dniu 20 lutego 2016 r. około godz. 17:40 w miejscowości K. (...) gm. W., woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny samochód osobowy M. nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia: I badanie o godz. 18:47 – 1,93 mg/l, II badanie o godz. 19:25 – 1,89 mg/l i III badanie o godz. 19:49 - 1,69 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

1. oskarżonego **R. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując wartość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;
2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat;
3. na podstawie art. 43a § 2 kk zasądza od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 5.000 (pięć tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego;
4. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 20.02.2016 r. do dnia 21.02.2016 r., przyjmując, iż jest on równoważny 4 (czterem) dziennym stawkom grzywny;
5. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 20.02.2016 r.;
6. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2130,85 (dwa tysiące sto trzydzieści złotych osiemdziesiąt pięć groszy) tytułem zwrotu poniesionych wydatków oraz kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Sygnatura akt VIIK 143/16

UZASADNIENIE

Oskarżony R. S. dniu 20 lutego 2016r. około godz. 15:00 razem z kolegą A. Z. pojechali do znajomego D. P.. Oskarżony jechał jako kierujący swoim samochodem osobowym marki M. nr rej. (...).

A. Z. naprawiał wiatrówkę należącą do D. P.. W tym dniu A. Z. po dokonanej naprawie oddał wiatrówkę D. P.. A. Z. nie chciał zapłaty za wykonaną naprawę. Wtedy D. P. zaproponował wypicie wódki. Wszyscy wyrazili na to zgodę. R. S. pojechał do sklepu po alkohol. Panowie we trzech wspólnie wypili 1 l wódki

(...) . Po spożyciu alkoholu około godziny 17:00 R. S. i A. Z. odjechali samochodem R. S.. Samochodem kierował R. S.. Po drodze w pomiędzy miejscowościami W. i O. uległo uszkodzeniu przednie lewe koło w pojeździe oskarżonego. Oskarżony zjechał w drogę gruntową wpadającą w drogę, którą jechali. Oskarżony usiłował zmienić koło w samochodzie , ale ze względu na stan nietrzeźwości mu się to nie udało. Przejeżdżający obok D. B. widząc dwóch nietrzeźwych mężczyzn przy samochodzie wezwał Policję. Przyjechał patrol w składzie R. O. i M. O.. Oskarżony nie przyznawał się do kierowania pojazdem po spożyciu alkoholu.

(częściowo zeznania D. P. k. 19 odwrót-20, k. 6-7 zbioru C, zeznania D. B. k. 19 odwrót, częściowo zeznania A. Z. k. 19-19 odwrót, zeznania R. O. k. 32 odwrót, zeznania M. O. k. 32 odwrót-33, zeznania W. J. k. 33)

Oskarżony został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Urządzenie kontrolno-pomiarowe wykazało, że o godzinie 18:47 zawartość alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu wynosiła 1,93 ‰, o godzinie 19:25 - 1,89 ‰, o godzinie 19:49 - 1,69 ‰.

(protokół i wyniki badań k. 2)

Oskarżony nie był nigdy karany.

(karta karna k. 18)

Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzuczonego mu czynu. Wyjaśnił, iż nie spożywał z kolegami alkoholu. Z uwagi na to dostał od kolegów butelkę wódki, którą miał wypić w domu. Wracając od D. P. „złapał gumę” i próbował zmienić koło , ale mu się to nie udało. Zatrzymał pojazd na bocznej drodze. Ze zdenerwowania już podczas postoju pojazdu wypił wódkę , którą miał w samochodzie. Nie kierował pojazdem pod wpływem alkoholu.

(wyjaśnienia oskarżonego k. 18 odwrót-19)

Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom oskarżonego w części dotyczącej nie kierowania pojazdem pod wpływem alkoholu. W tej części wyjaśnienia oskarżonego są sprzeczne z treścią pierwszych zeznań D. P., który wówczas potwierdził, że wszyscy we trzech spożywali alkohol, a potem R. S. i A. Z. odjechali samochodem oskarżonego i to oskarżony kierował tym samochodem. Zeznania świadka D. P. w tej części są przekonujące. Świadek zeznał krótko po zdarzeniu, kiedy jeszcze nie miał możliwości skontaktowania się z oskarżonym. Dlatego w tym czasie zeznał szczerze.

Wobec tego wyjaśnienia oskarżonego nie zasługują na wiarę.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków D. B., R. O. M. O. i W. J.. Zeznania tych świadków są jasne, logiczne i konsekwentne. Brak podstaw, aby odmówić im wiary.

Sąd negatywnie ocenił zeznania świadków A. Z. i D. P. złożone na rozprawie. Świadkowie są kolegami oskarżonego, w dniu zdarzenia wraz z nim spożywali alkohol i w ocenie Sądu przez swoje zeznania na rozprawie chcą poprawić sytuację procesową oskarżonego.

Sąd zaakceptował opinię retrospektywną w przedmiocie ustalenia stanu trzeźwości oskarżonego. Jest ona szczegółowa, dokładna, przekonująco uargumentowana. Ma pełną wartość merytoryczną i dowodową. Strony nie kwestionowały zawartych w niej wycień.

Pozostałe zebrane dowody podlegają aprobachie Sądu jako nie budzące wątpliwości.

Oskarżony R. S. wyczerpał dyspozycję art.178a§1kk , ponieważ będąc w stanie nietrzeźwości kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się następującymi względami:

Oskarżony umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, ponieważ z własnej woli wprowadził się w stan nietrzeźwości i w takim stanie kierował samochodem po drodze publicznej. Oskarżony powinien przewidzieć skutki swojego postępowania w tym stanie. W stosunku do oskarżonego nie zachodzi żadna z okoliczności wyłączających winę rozumieniu kodeksu karnego.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na uwadze stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego , wyrażający się w nagminności tego rodzaju przestępstw na terenie właściwości tutejszego Sądu i całego kraju , a także stopień nietrzeźwości oskarżonego w chwili czynu.

Jako okoliczność obciążającą Sąd poczytał, że oskarżony dopuścił się tego czynu w środku dnia, kiedy natężenie ruchu jest większe.

Za okoliczność łagodzącą Sąd poczytał dotychczasową niekaralność oskarżonego.

Z tych względów uznał, że kara 60 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda będzie stanowić dla oskarżonego dolegliwość współmierną do stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, która wdroży go do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości i uzmysłowi nagannosc jego postępowania. Grzywna w tej wysokości jest dla oskarżonego dolegliwa, a zarazem realna do spłacenia.

Jednocześnie Sąd orzekł obligatoryjny zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 lat. Przy określaniu okresu zakazu Sąd miał na uwadze okoliczności sprawy i stopień nietrzeźwości oskarżonego. W ocenie Sądu orzekanie wobec oskarżonego surowszego okresu zakazu jest zbędne.

Dla wzmocnienia wychowawczej roli postępowania karnego Sąd orzekł w stosunku do oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 5000,00 złotych na cel społeczny.

Z urzędu Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 20 lutego 2016r. oraz na poczet kary grzywny okres zatrzymania osoby oskarżonego w przedmiotowej sprawie.

Sąd obciążył oskarżonego kosztami sądowymi nie znajdując podstaw do zwolnienia go od nich.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.